

Rød Turkis, guld, kvindekamp og sydstatsskriget – Tucson 2007

Beryl var. Aquamarin fra 'Pakistan', vel Verdens flotteste stykke, udstillet på TGMS messen. Ex coll. Roz & Gene Meieran.

Jeg besøgte ikke stenmessen i Tucson 2006 og glædede mig derfor til at komme tilbage og være del af den store multikulturelle begivenhed i år og fik selvsagt mere, end jeg regnede med! Tucson messen er et konglomerat – eller måske i højere grad en breccie? – af mange messer med forskellig fokus. I år talte jeg 51 messer/arrangementer/steder og besøgte 27 af dem, hvor jeg behændigt undgik indianer- og krimskramsmesser.

Jeg har gjort en interessant betragtning over kønnenes forskellighed – nej, nu bliver det ikke uartigt! Jeg har set det før, men det slog mig igen i år. Messer med hovedvægt af smykker besøges fortrinsvis af kvinder – vel 75% af de besøgende og i hvert fald af køberne er af hunkøn, selvom de ofte har en mand eller lignende, der tøffer rundt bag dem for at slæbe indkøbene. Dette er seriøse, professionelle indkøbere, ikke bare koner, der lige skal have endnu en dims til at stikke i øret. Egentlige mineral messer besøges derimod af lang færre kvinder – skal vi sige 25% af deltagerne er af

hunkøn og de fleste er blot deltagende ægtefæller. Og ved fossilmesser ... kvinder? Det er et rent munke-foretagende! Det er blot en betragtning over kønnenes forskellige interesser – også i forretningsmæssig sammenhæng – og det er interessant, at det er så åbenlyst.

Det var spændende at se så mange nye mineraler på messen – udbudet af nye ting var bedre end jeg erindrer Tucson i mange år. Der var mange nyfund fra vort værtsland og det mest spændende var vel Ferro-axinit fra New Melones Dam (Calaveras Co., California).

Realgar krystaller fra 'Julcani' eller 'Paloma Mine, Huancavelica' i Peru. Jürgen Tron stykke.

Rhodonit krystaller fra Mina San Martin (Churcu, Huanzala, Huanuco, Peru). Jürgen Tron stykke.

Dette er en gammel kending og som en aktiv feltsamler sagde: "Jeg har gået over nøjagtig den plet mindst et dusin gange." Det er ikke nok at gå! Ifølge historien kom en samler gående, tabte en skruetrækker i en sprække 2. januar 2007. Der sad et par krystaller i sprækken, som åbnede sig til et stort druserum, som vel har givet ialt 250 stykker. Krystallerne er ikke de største fra lokaliteten – de går vel til 5-6 cm – og er ofte helet, men har høj glans og flot kanel-farve med violet tone. Ledsagemineralerne omfatter ret ligegyldig Epidot og ditto Aktinolit var. Byssolit. Mange af krystallerne lå oprindeligt i Palygorskit og nogle få stykker var bevaret med Ferro-axinit krystaller i et matrix af beige til lysebrun palygorskit, som giver flot kontrast. Det mest interessante ledsagemineral er Kvarts i halvmatte, rimeligt klare krystaller op til 15 cm. Det er exceptionelt for lokaliteten. Det var iøvrigt en mand, der tabte skruetrækkeren og fandt Ferro-axiniten. Karpathit i krystaller til 6-7 cm, overvokset af mikroskopiske Kvarts (?) krystaller fra Los Picachos i San Benito Co. var en anden californisk godbid. Dette var meget bedre end enhver Karpathit, jeg har set til dato. Mange handlere havde flotte, store – 8-12 cm - enkeltkrystaller af Hanksit fra Searles Lake

(Trona, San Bernardino Co., California). Det er ikke specielt overraskende, da de samles hvert år ved en særlig begivenhed, men udbudet var dog større og flottere end normalt. Gem Mine i San Benito Co. (California) producerede en håndfuld Jonesit stykker i 2006, som dukkede op på messen. Efter sigende er Gem Mine nu åben for indsamling mod gebyr – jeg mener at have hørt, det koster USD 100 at samle en spandfuld materiale. Det lyder af meget, men er ikke galt, hvis man ved, hvad man leder efter.

Jeg havde tidligere hørt rygter om rød Turkis, men har altid afvist tanken som absurd. Hydrerede mineraler med Cu(II) ioner har en sjælden evne til konsekvent at være grønne eller blå og tanken om noget som helst i nærheden af rød farve er et blålys. Pludseligt lå de der – et helt bord med rød Turkis ramte mig midt i fjæset på en af de store smykkemesser. Omgivet af power-shopperkakofonien var jeg konfronteret med en lille kubikmeter rød Turkis – ikke rosa, brunlig eller måske-ensmule-røddlig-hvis-vi-er-venlige, men rigtig brandbilsfarvet Turkis! Hundreder af halskæder med kugler, tromlepolerede stykker og chips og stabler af cabochoner og vedhængt –

Enormt stykke med 25-30 cm grønne Elbait krystaller fra Pederneira Mine, Saõ José da Safiara, Minas Gerais, Brasilien. Fine Minerals stykke.

alle flotte, røde, med sorte streger. Jeg må være ærlig og sige, sælgeren havde et stort skilt, hvorpå der stod: red stabilised Magnesite Turquoise. Det er altså en anden version af den blå Turqenit og hvide Howlit o.s.v.: Hvid Magnesit med sorte streger fra Zimbabwe, farvet og stabiliseret efter behov. Det siger sig selv, at udtrykket 'Magnesit' i red stabilised Magnesite Turquoise nåede ikke meget længere end sliberens prisliste, ligesom det også forsvandt fra 'Howlite-like Magnesite' og 'Tuquoise-dyed Magnesite'. Der er ingen grund til at forvirre kunderne med oplysninger!

Ægte rødt – i hvert fald en tiltalende, mættet rosa – kom fra Newry (Maine, USA). Det er en klassisk lokalitet for farvede turmaliner, som også har produceret aktivt de seneste par år – også røde og rosa, men det er lige meget! Det var spændende at se Rosakvartskrystaller – velformede, skarpe til ca. 2 cm på Røgkvarts, sommetider i selskab med grøn Elbait. Det er rigtigt, at farvet turmalin er meget sjældnere end Rosakvarts, men gode Rosakvartskrystaller er meget sjældnere end gode, farvede turmalinkrystaller. Der findes flere lokaliteter i USA, som producerer fantastiske, farvede turmaliner, end der findes lokaliteter i hele verden med

Guld krystaller, fundet i efteråret 2006, fra Mockingbird Mine (Mariposa Co., California, USA). Collectors Edge stykke, nu i Keith Proctors samling.

blot nogenlunde Rosakvartskrystaller. Jeg så materiale fra yderligere to interessante fund af Kvarts. Det ene var bare et enkelt stykke 'gem silica' – en finkornet, translucent sammenvoksning af Kvarts og Chryskokol - fra Globe-Miami District (Gila Co., Arizona, USA) hos Jimmy & Joyce Vacek/49er Minerals. Stykket er vel 15 cm i største udstrækning og op mod 5 cm tykt og har fantastisk farve. Farven er Turkis – altså Turkis Turkis, ikke rød Turkis! – i reflekteret lys og mættet grøn, ikke ulig Chrysopras, i gennemfaldende lys. Det andet nyfund var et parti Kvarts med tvillinger efter Japan-loven fra Washington Camp (nær Duquesne, Santa Cruz Co., Arizona, USA). Jeg husker ikke, hvem der samlede dem, men det var også en mand, men krystallerne var skarpe, ubeskadigede, for det meste 4-5 cm – nogle få var til 7-8 cm – og usædvanlige derved, at mange sad på matrix af Kvarts krystaller uden tvillinger. Mens vi roder med Kvarts, skal jeg lige nævne Kvarts krystaller med Kvarts perimorph efter Calcit fra Cliffhanger Pocket (Amphitheater, Ouray Co., Colorado, USA), som blev udbudt af Colorado Minerals. De er mineralogisk spændende og kommer som attraktive, hvide stykker på 4-15 cm, men jeg tvivler på, mange blev solgt. Det til trods for, at

Kvarts med tvillinger efter Japan-loven fra Washington Camp (nær Duquesne, Santa Cruz Co., Arizona, USA). Den største krystal er ca. 8 cm

handlere i Tucson formåede at sælge hundreder af stykker Spirit Quartz. Jeg synes, Kvarts perimorph efter Calcit er mere spændende og fuldt så smuk, men materialet er selvsagt svært at sælge. Spirit Quartz er sådan et godt navn, som når en breder kundekreds – hvem vil dog købe Kvarts krystaller med Kvarts perimorph efter Calcit, man kan dårligt stave det! Det er ikke ulig red stabilised Magnesit Turquoise som forvirrer til rød Turkis, som formerer sig lidt ved knopskydning. Hvis Kvarts krystaller med Kvarts perimorph efter Calcit nu havde heddet Engle Krystaller, så var de fløjet over disken!

Flyve over disken er også et relativt begreb, men de relativt få, nye stykker med gylden til orange Wulfenit xx med Mimetit fra Harrington-Hinkley Mine (Milford, Beaver Co., Utah, USA) fandt hurtigt nye hjem. De største, tavleformede Wulfenit krystaller var imponerende 10-15 mm, hvilket er uhørt fra lokaliteten – stykkerne var ikke ulig materiale fra San Francisco Mine (Cucurpe, Sonora, Mexico).

Tucson begivenheden er vokset enormt. Jeg husker 15-20 messer/steder, da jeg besøgte før-

Beryl var. Smaragd fra 'Panshgir Province' i Afghanistan. Gobin Mineraux stykke.

ste gang i 1991 – og det var det år, flere nye messer kom til! – og finder årets 51-eller-noget-deromkring messer er topmålet af narcissisme. Det synes at virke lidt efter modellen, hvis den idiot har sin egen messe, skal jeg også have en! De fleste arrangører synes at nægte at samarbejde og glemmer, at Tucson begivenheden lever af og på, at folk kommer langvejs fra, er i stand til at komme rundt, parkere bilen, spise ordentligt o.s.v. Enhver kan sætte et telt op og fylde det med sten, men der skal mere til for at lave stenmesse. Byen Tucson, oftest repræsenteret af Metropolitan Tucson Convention & Visitors Bureau, yder en indsats ved at tilbyde gratis busforbindelser mellem messerne – og \$5 parkering! – men basale ting som annoncering er nærmest ikke-eksisterende. Jeg erindrer kun en arrangør, der annoncerer i et par mineral tidsskrifter og to smykkemessearrangører, der annoncerer i smykketidsskrifter. De fleste lader andre gøre arbejdet og bystyret som sådan undlader egentlig markedsføring. Det er ikke noget under, den gennemsnitlige besøgendes alder stiger – den eneste måde at vide, messen finder sted, er at have været der før ... medmindre har læst en messe-rapport i sit yndlingsblad! Det er muligt, det er

Karpathit i krystaller, overvokset af mikroskopiske Kvarts (?) krystaller fra Los Picachos (San Benito Co., California, USA). Rick Kennedy stykke.

meget multi-kulti, men mindre narcissisme ville være klædeligt, samarbejde nyttigt og annoncering formentlig lønsomt.

Guld var blandt messens højdepunkter med nyfund fra tre forskellige steder. Stykkerne fra Mockingbird Mine (Mariposa Co., California, USA) var kilde til den største opmærksomhed med deres forvredne, afrundede krystaller i mælket Kvarts. I hvert fald nogle af stykkerne var dannet i hulrum og var ikke præpareret ud af Kvarts. Guld krystallerne er 1-2 cm, oftest med skelet-form, høj glans og en tiltalende, lys, gylden farve. Overvældet af indtrykket fik jeg ikke målt efter, men synes at erindre adskillige 5-7 cm stykker og nogle få til 12-16 cm. Personligt var jeg mere tiltalt af stykkerne fra Round Mountain (Nevada, USA). Guld krystallerne er ikke så store – jeg så stykker med krystaller til måske 5-6 mm og måske at par langstrakte, forvredne krystaller til 1 cm – men krystallerne er for det meste ganske skarpe, parallelt voksende skelet-krystaller. De er ikke så skinnende som krystallerne fra Mockingbird Mine, men farven er mere rødlig, måske på grund af et højere kobberindhold og det finder jeg tiltalende. Materialet fra Round Mountain synes mere forskelligartet; jeg så stykker med

skarpe krystaller, men også nogle med forvredne krystaller, 'fjer' og enkeltkrystaller, der var næste vredet til tråde. Nogle få stykker Guld fra Santa Elena (La Gran Sabana, Estado Bolivar, Venezuela) var virkelig tråde til 6-7 cm. De er selvsagt også enkeltkrystaller, selvom formen er mærkværdig. Krystallografi er en mærkelig videnskab!

Der var to flotte nyfund fra Peru. Det ene var af mættede, lyserøde Rhodonit krystaller fra Mina San Martin (Churcu, Huanzala, Huanuco) med tynde, listeformede krystaller op til 5 cm i halvkugler på matrix til 15 cm – så godt har jeg ikke moret mig med Rhodonit i årevis! Jeg så materialet flere steder, men aldrig mange stykker, så det kan være et enkelt, lille fund, men jeg håber, der er mange flere. For mange år siden kom der flotte Auripigment krystaller fra Quiruvilca i Peru, men jeg har aldrig før set Realgar. I Tucson så jeg et antal 3-5 cm stykker med flotte Realgar krystaller op til lidt mindre end 1 cm på et matrix af støvet Auripigment, Sphalerit og Galena, etiketteret 'Julcani' af nogle og 'Paloma Mine, Huancavelica' af andre. Jeg er sikker på, stykkerne kommer fra samme sted, men har ikke fået checket om der er to beteg-

Fluorit på Cölestin fra Clay Center (Ohio, USA). Stykke i privatsamling.

nelser for samme lokalitet. Realgaren har fedtet glans og en mættet brandbilsrød farve. Krystallerne er ikke så skarpe som de kinesiske, men dog meget karakteristiske. Al Realgar er lysfølsom og nedbrydes let, så stykkerne skal opbevares mørkt og kun tages frem for et hurtigt kig af folk, der forstår at værdsætte dem.

For at få et kig på andet guld – smykker – stod jeg i kø for at blive registreret som indkøber på en smykkemesse. Jeg har aldrig rigtig forstået messeregistreringsritualet; i løbet af tiden har jeg ladet mig registrere tæt på hundrede gange til forskellige messer i Tucson, stået i kø tæt på hundrede gange, udfyldt formularer tæt på hundrede gange o.s.v. Til dato er jeg ikke blevet kontaktet af en eneste sælger, som har tilbudt mig varer! Det eneste håndgribelige resultat har været breve og e-mails – ofte begge og flere af samme slags fra samme arrangør – med opfordring til at lade mig registrere tidligt! Mit eneste udbytte synes at være, jeg får fem minutter til at studere kataloget og menneskene omkring mig, mens jeg står i kø. I år blev min kataloglæsning brutalt afbrudt af sydstatsskri-

get. To hunkøns power-shoppere med højtsatte, platinblonde lokker stod lige bag mig og underholdt hinanden og enhver indenfor 100 meter radius med deres skingre 132 dB udveksling af lyde om Billy Bob, smykker, mint julep, sten, bomuld, ... Normalt lytter jeg ikke til folks samtale, men i dette tilfælde havde jeg intet valg. Med damernes jakkesæt, faconsyet efter en E-skål, der syntes som var den ved at sprænges, opsatte hårpragt og tilstrækkeligt med smykker til at åbne en sidegadebutik, var dette bare så multi-kulti.

I et forsøg på at undslippe pinen, prøvede jeg at meditere, rense min hjerne for all de mørke skygger og koncentrere om de smukke, brasilianske mineraler. I smykkeestensenden kom jeg på den rene, røde Rhodonit fra Conselheiro Lafayette (Minas Gerais). Det er slibemateriale med god spaltelighed, ofte sammen med et creme-farvet mineral – Calcit, feldspat, eller noget andet; jeg så ikke efter – eller et eller andet mørkebrunt med spalteflader, formentlig let omdannet Rhodonit. Materialet syntes hyppigt, så vent at se det på en slibesten i nabolaget. Apatit krystallerne fra Comercinho do

Bruno District (Medina City, Minas Gerais), der blev solgt som 'Carbonat Apatit' ved Mineralientage München i 2005, fandtes også i Tucson. Krystallerne var ofte veludviklede, uden prismer og med en skarp, seks-sidet bipyramide.. Farven var ofte mindre bemærkelsesværdig end i det første materiale – nærmest grønlig grå .men der var enkelte, pæne, æblegrønne stykker. Jeg havde aldrig set Mikroklin var. Amazonit med sort turmalin, men materialet fra Miracai (Bahia) syntes udbredt og blev solgt som almindeligt slibemateriale af mange handlere – ikke billigt, men dog stadig som råmateriale. Amazoniten har en attraktiv grøn farve med turkis tone og rimelig mætning og hvide pletter; de yderste fem mm af krystallerne er hvid til grålige og ydersiden dækket af en 3-5 mm måtte af sorte turmalin krystaller, dårligt en mm tykke og sjældent flere end få mm lange. Materialet vil kun fremstå på sin bedste vis og adskille sig fra anden Amazonit, hvis det bruges til udskæringer. Ved køens forende fandt mine tanker hvile i erindringen om kulsorte, skinnende turmalin krystaller fra Minas Gerais op til 15 cm med skarpe, lysebrune 'Herderit' (jeg antager det er Hydroxyherderit) krystaller, indvokset i de yderste mm af turmalinkrystallen. Krystallerne er enkle rhomboedre (sådan cirka), en smule ru, men skarpe og pæne, op til ca. 15 mm. Tak, mine brasilianske venner, for at bringe mig lindring ved denne registrering. Da jeg endelig nåede registrantricen, var hun tilsyneladende målløs, da jeg spurgte om de uddelte høreværn! Måske var hun bare lammet ...

TGMS messen – det såkaldte Main Show i Tucson Convention Centre er altid et besøg værd. Dette er en traditionel US klub-messe i stor stil og en glæde for udmattede messebesøgende – nogle af os har været i byen 2-3 uger på det tidspunkt. Messens særudstilling viser fantastiske stykker fra offentlige og private samlinger. Det vil være forkert at sige, særudstillingen aldrig skuffer - 2007 var ikke blandt de bedste år – men forventningerne er også meget høje. Årets tema var Australien med

vægt på klassiske, australske mineraler. Bevares, der var masser af fantastiske stykker og mange samlere viste fantastiske stykker af sjældenheder – Australien har især givet os mange velkrystalliserede, sjældne mineraler – men det forekom mig, at mange flotte stykker var blevet hjemme. Der var selvsagt mange fine Crocoit stykker udstillet, men jeg havde set bedre udbudt til salg de foregående to uger. Det samme gjaldt for Opal – mange flotte stykker, men ingen man ville vende sig om og pifte efter på gaden. Misforstå mig ret, jeg morede mig glimrende og var passende imponeret over (igen) at se de 6 cm Ferro-columbit xx på 16 cm grå Kvarts, samlet af Ben Nicholson 6/10/2003 ved Giles Prospect (Spargoville, Western Australia, Australia). Den mærkværdige Dyscrasit fra Brown's Shaft (Broken Hill, New South Wales, Australia) – enten dårligt udviklede, tavleformede krystaller eller lameller fra en resorberet masse – fra George Staceys samling var spændende. Natural History Museum (London) viste, hvad jeg synes var messens flotteste montre, med blandt andet et dørstopper stykke med Stolzit xx, hvoraf nogle var over 1 cm, med mindre Raspit xx fra Broken Hill (New South Wales, Australien) og en fantastisk, stor (5 cm?) Atacamit krystal fra Wallaroo (South Australia). De beskrev selv farven som 'dybt grøn' på etiketten ... den syntes dyb nok til at være nærmest sort, men jeg vil altid være villig til at tage det med hjem!

Australien har meget Guld og har produceret nogle af Verdens største nuggets, men kun lidt Guld var udstillet på messen. Ian Bruce/Krystal Classics og Wayne & Dona Leicht/Krystalle havde en fælles montre med seks fantastiske stykker krystalliseret og bladformet Guld fra forskellige, australske miner og Rob Sielecki viste et flot stykke med bladformet Guld i Limonit fra Mongalatta (South Australia), men bortset fra dem manglede det australske Guld. Det er måske symptomatisk, at de to stykker på TGMS messen alle talte om, var ikke australske. Vi har efterhånden set

mange fantastiske stykker med grøn turmalin fra Lavra da Pederneira (São José da Safiara, Minas Gerais, Brasilien), men det 50 cm (?) store stykke, Fine Minerals viste på messen var enestående: To store, let røgfårvede Kvarts krystaller i midten med flere end et dusin mørkegrønne, klare Elbait krystaller, hvoraf de største er over 30 cm lange og måske 2 cm tykke. Ja, som alle andre af disse var stykket repareret efter alle kunstens regler, fordi det havde været knust af tektoniske bevægelser, men det er altså sådan dette materiale forekommer – ville du foretrække en karton med små stumper? Det andet stykke, folk talte om, var Gene Meierans fantastiske Beryl var. Aquamarine fra Pakistan: Et 'pindsvin' af tyve til femogtyve 15-20 cm, skinnende, himmelblå, klare krystaller på matrix. Det er et af de usædvanlige stykker, man uvægerligt lægger mærke til på 20 meters afstand – farve og facon er så usædvanlig, at man bare må over for at se efter. Efter at have stået et stykke tid, vender man sig og går væk ... alligevel er man tilbage kort tid senere for at være sikker på, man ikke drømte. Det gjorde man ikke!

Kinasyndromet virkede også i Tucson: En stor del af mineralerne og fossilerne, især materiale i mellemprikklassen, kommer fra Kina og stadig flere smykker er produceret i Kina. Kvinderne har vundet kampen og enhver Bruce og Sheila kan tage noget kinesisk med hjem. Jeg har allerede nævnt den røde Turkis til Sheilaerne og Brucerne ville finde fornøjelse i den kugleformede Fluorit, jeg så første gang ved Mineralientage München 2005. I München fik jeg materialet præsenteret med lokaliteten "Dongjiang i Indre Mongoliet" og så også et stykke dateret "Hunan Province" – begge selv-sagt garanteret til at være korrekte! I Tucson så jeg identisk materiale dateret "Lanyang, Hunan Province" og en tysk ven viste mig et stykke med lokaliteten "Chao Hu Mine, Anhui Province," som han havde købt af en kineser. Jeg kan ikke udelukke at visuelt identisk materiale med en usædvanlig fremtoning forekommer på tre forskellige steder, men jeg tvivler.

Lad mig lige skitsere: Anhui er en provins ikke langt fra Shanghai ude ved kysten. Det Indre Mongoliet er nogenlunde så langt fra havet, som man kan komme i Kina og Hunan er et sted mellem dem. Geologien er relativt forskellig og det er en rigtigt dårlig baggrund for at få ensartede mineraler.

Ortodokse mineralsamlere glædede sig over Beryl var. Aquamarin fra Xuebaoding Mine (Ping Wu, Sichuan, Kina). Efter sigende har de været på markedet et stykke tid, men jeg har aldrig lagt mærke til dem, men jeg lagde helt sikkert mærke til et stykke, Zheng Jian-Rong havde med: Det var i det væsentligste en ca. 40 cm lang enkeltkrystal, 25 cm i diameter, som i den ene ende bestod af et antal mindre, parallelt voksede, kortprismatiske krystaller. Farven er sådan nogenlunde for Aquamarin – nærmest blågrålig, langt fra hvad man ser i de bedre pakistanske stykker - hvad der er en rigtig god indikation af, at farven er naturlig! Det eneste ledsagemineral er en lys glimmer, formentlig Muskovit.

Jeg har sagt det før, men gentager gerne, at smukke kinesiske mineraler til rimelige priser – og nogle gange til afgjort ikke så rimelige priser! – må ikke tages for givet. Kinesiske handlere er nu en integreret del af den multikulturelle Tucson messe og alle andre stenmesser, men for 20 år siden fandtes de ikke. Jeg fik mit første kinesiske stykke i 1981, men det var fra en gammel samling og nogle få flere kom dryssende, før jeg fik mit første 'nye' kinesiske stykke i 1985. Jeg så ikke min første fuldblods, indfødte kinesiske mineralhandler på en vestlig messe før omkring 1995. Dette er – tror jeg – i vidt omfang et resultat af det politiske og økonomiske pres udøvet og eksempel sat af den vestlige verden. Deng Xiaping sagde et eller andet vist og meget kinesisk om, at kattens farve er ligegyldig, så længe den fanger mus. Uden hensyn til politisk overbevisning må man erkende, at millioner af kinesere nu står bedre socialt og politisk bedre end for 20 år siden – ganske som mennesker andre steder i Verden –

Opaliseret træ – opaliseret med Ædelopal! – fra Lightning Ridge (New South Wales, Australien). Down to Earth Opals stykke.

Ædelopal 'pineapple' – Opal pseudomorph efter Ikaït, White Cliffs (New South Wales, Australien). Robert Noble stykke.

og vor adgang til kinesiske mineraler er et eksempel på det. I det perspektiv er det synd, basale rettigheder hurtigt forvitres i det visse ynder at kalde 'den frie verden' – ikke blot i USA, men også i Europa. Som udlænding på rejse til messen i Tucson, føler jeg mig ofte behandlet med mistro og afstandtagen, samtidig med at jeg fraskriver mig alle rettigheder ved indrejse i USA. En ven brugte sin bærbare computer i USA og fik adgang til sit firmas server gennem en sikker forbindelse – hvorefter serveren blev bombarderet med forsøg på indbrud i flere uger. Jeg mener, det under Tucson messen at den bayriske ministerpræsident Edmund Stoiber foreslog, at myndighederne skulle have ubegrænset adgang til alle computere forbundet til Internettet – af sikkerhedsgrunde, naturligvis! Var det derfor vi lokkede de kinesiske mineralhandlere og minearbejdere til at opgive det latterlige Mao-kluns?

Fine ting sås overalt på messen. Brice & Christophe Gobin havde flere flotte stykker Cuprosklodowskit, som var samlet for nyligt i Musonoi (Shaba, Congo). Efter sigende kom de alle fra en blok, fundet på affaldsbunken, som gav 5-6 flotte stykker med lysende, grønne 3-4 cm nåle, som dannede et tykt lag på indersiden af hulrum. Jeg mener, matrix bestod af blandt andet brun Curit og gult snask, som

kunne være enten Phosphuranlyt eller Soddyit – jeg er ikke så skarp til massive, sekundære mineraler. Gobin brødrene havde også en fantastisk Beryl var. Smaragd fra 'Panshgir Province' i Afghanistan. Den største og ubeskadigede krystal var vel omkring 10 cm lang, havde en mellem-mættet, grøn farve og sad flot på matrix, som heldigvis ikke var brutalt rensat og som havde 3-4 mindre krystaller. Krystallerne har høj glans, enkel seks-sidet prisme, flad terminering, lette riller på prismefladerne og zoneret farve med bånd på tværs af krystallernes længdeakse.

Alt i alt var Tucson 2007 en herlig oplevelse. Det var godt at være tilbage og se vennerne igen – både de kendte og de ukendte – og selv sagt nyde maden og øllet (ja, man får glimrende øl i Tucson – send mig en mail, hvis du har behov for at vide mere!). Jeg kommer helt sikkert igen næste år, hvor TGMS' tema er 'de bedste mineraler fra USA de seneste 50 år' med individuelle monterer for hver af de 50 lokaliteter i USA, der har produceret de flotteste mineraler de seneste 50 år. Perspektivet er heldigvis bredt nok til at komme rundt om andre end blot de sædvanlige – tro mig, det bliver spektakulært og der skal mere end et brækket ben til for at holde mig væk!

Claus Hedegaard